

והמעררה אשר בו לאברהם לאזוזת קבר מאת בני
זת ואברהם זקן בא בלמים
ויהוה ברך את אברהם בכל ויאמר אברהם אל
עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו עדים זא ידך
תזת ירכי ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי
הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי יושב בקרבן כי אל ארשי ואל מולדתי
תלך ולקחת אשה לבני ליצואה ויאמר אליו העבד
אורלי לא תאבה האשה ללכת אזורי אל הארץ
הזאת ההשב אשלב את בתך אל הארץ אשר יצאת
משם ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשלב
את בני שמה יהוה אלהי השמים אשר לקחני
מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר
עשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא
ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם ואם
לא תאבה האשה ללכת אזריך ונקית משבעתי
זאת רק את בני לא תשב שמה וישם העבד את
ידו תזת ירך אברהם אדני וישבע לו על הדבר
הזה ויקח העבד עשרה צמלים מגמלי אדני וילך
וכל טוב אדני בידו ויקם וילך אל ארם נהרים
אל עיר נזזור ויברך הצמלים מחוץ לעיר אל באר
המים לעת ערב לעת צאת השאבת ויאמר יהוה
אלהי אדני אברהם הקרה זא לפני היום ועשד
זסד עם אדני אברהם הנה אנכי נשב על עין המים
ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים והיה הנער
אשר אמר אליה הטי זא כדך ואשתה ואמרה
שתה וגם צמליך אשקה אתה הכזת לעבדך
ליצואה ובה אדע כי עשית זסד עם אדני ויהי
הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר
ילדה לבתואל בן מלכה אשת נזזור אזוי אברהם
וכדה על שכמה והנער טבת מראה מאד בתולה
ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל
וירץ העבד לקראתה ויאמר הצמיאני זא מעט מים
מוכך ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על
ידה ותשקהו ותכל להשקותו ותאמר גם לצמליך
אשאב עד אם כלו לשותת ותמהר ותער כדה אל
השקת ותרוץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל
צמליו והאיש משתאה לה מוזריש לדעת ההצלחו
יהוה דרכו אם לא ויהי כאשר כלו הצמלים
לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו וישני
צמידים על ידיה עשרה זהב משקלים ויאמר בת
מי את הצידני זא לי היש בית אביך מקום לנו ללין